

paa samme Maade som det udelukkende ahang af, hvornaar Finansministeren realiserede sine Dollars, hvilken Gevinst der blev derpaa. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Indenrigsministeriet har ogsaa afgivet Dollars til Finansministeriet, paa hvilke Finansministeriet har haft en Kursgevinst paa 3 Mill. Kr., men det forekommer mig ikke at være rigtigt at postere paa Finansministeriet en Kursgevinst paa Dollars, som er afgivet af Indenrigsministeriet, medens man paa Indenrigsministeriet opfører et Kurstab, som endnu ikke har kunnet konstateres, da Marken endnu ikke er indbetalt. Jeg skal derfor henstille, at dette Underændringsforslag Nr. 93 vedtages.

Som Nr. 94 findes et Ændringsforslag, der gaar ud paa at opføre som Overskud af Sukkerordningen for den i Finansaaret faldende Del af Høstaaret 1919—20 9 Mill. Kr. Mellem Bilagene findes der en Opgørelse over Sukkerordningens sandsynlige Overskud, det er opgjort til ca. 22 Mill. Kr. Indenrigsministeren mener imidlertid, at det af forskellige Grunde er rigtigt at være forsigtig og kun at kalkulere et Overskud af 18 Mill. Kr.; og det er under Henhold til denne Udtalelse, jeg har foreslaaet, at man opfører Halvdelen af dette Overskud, nemlig 9 Mill. Kr., paa denne Tillægsbevillingslov. Overskuddet er faktisk indtjent i dette Aar, ja, mere end dette Overskud er faktisk indtjent i denne Periode. Overskuddet stammer fra den store vellykkede Eksport og fra de forhøjede Priser paa Industrisukker, og en betydelig større Del af Overskuddet stammer faktisk fra en Periode, der ligger inden den 1. April; og navnlig hvis man vil tage Tillægsperioden med, stammer en meget større Del af Overskuddet derfra. Vil man ikke postere nogen Andel af Sukkerordningens Udbytte paa indeværende Aar, faar man det ejendommelige Resultat, at man har en Finanslov, paa hvilken der paa det oprindelige Tillægsbevillingslovsforslag er foreslaaet en Udgift paa Sukkeret paa 8,3 Mill. Kr., saa at hele Sukkerordningen altsaa vilde give et betydeligt Underskud, medens der faktisk i den Del af Finansaaret, som senere er forløbet, er et meget stort Overskud. For Sukkerets Vedkommende vil altsaa Finansloven give et villledende Billede.

Der er af Indenrigsministeren gjort gældende, at Sukkerfabrikkerne ikke ønsker at indbetale deres Beløb før efter Aarets Slutning; og ved at foreslaa dette

Ændringsforslag, hvorefter de 9 Mill. Kr. føres til Indtægt her, har jeg heller ikke villet lægge noget Pres paa Indenrigsministeren i Retning af at indfordre dette Beløb fra Sukkerfabrikkerne. Hvis Indenrigsministeren maatte mene, at det var rigtigt, at han ikke indfordrede Beløbet nu, kan det selvfølgelig godt nu lade sig gøre; saa vil der kun komme en Genbevilling for næste Aar, og det vil ikke paa nogen Maade afvige fra, hvad man for Udgiftsbeløbenes Vedkommende foretager. Der beviges navnlig paa § 26 store Udgiftsbeløb, om hvilke i nærværende Øjeblik samtlige Ministre er ganske klare over, at de ikke kommer til Udbetaling. Det er da urigtigt, forekommer det mig, at man, naar der faktisk vedrørende indeværende Aar er en aldeles sikker Indtægt paa adskilligt over 9 Mill. Kr., undlader at opføre dette Beløb, og navnlig, som sagt, da man har en tidligere Udgiftspost vedrørende Sukkeret paa lige saa mange Millioner, hvorved nærværende Finanslov kommer til at møde med et Underskud paa Sukkeret paa 8 Mill. Kr., medens man paa den kommende Finanslov fører op et meget betydeligt Beløb, som stammer fra en meget tidligere Periode. For den, der har til Hensigt at gøre det næste Aar saa gunstigt som muligt og det foregaaende saa ugunstigt som muligt, kan Opstillingen naturligvis have sine Fordele, men det kan ikke være en naturlig Opgave for Rigsdagen, som skal give det rigtige Overslag over Indtægter og Udgifter. Jeg skal derfor anbefale Ændringsforslag Nr. 94.

Ærede Medlemmer vil ved at gennemse Bilagene finde, at der Spalte 3933—34, ad Spørgsmaal 11 fra Finansudvalget, findes en Svarekrivelse fra Landbrugsministeriet angaaende det sandsynlige Udbytte af Smørordningen fra 1. November 1918 til 31. Oktober 1919. Udvalget forespurgte, hvorledes denne Ordning finansielt vilde stille sig, idet der den 15. August 1918 var udtalt til Skatteudvalget her i Folketinget, at hvis de daværende Konjunkturer for Smørret vilde holde sig, vilde hele Smørordningen rimeligvis give et Overskud for Statskassen. Svarekrivelsen gaar ud paa, at man ikke har kunnet afslutte Opgørelsen over denne Smørordning for Perioden fra 1. April 1919 til 1. November 1919 endnu. Der gives Grunde derfor, som jeg ikke skal gøre nogen Bemærkning til, men det siges dernæst: „Revisionen vil imidlertid formentlig kunne afslutte i Løbet af ca. 14